

Marija Čarova

מְגִילַת אֶסְתֵּר

MEGILAT ESTER

PREVOD
ISAK ASIEL

LEKTURA
TATJANA TODOROVIĆ

BIBLIOTEKA TEFILA

BEOGRAD 5771-2011

ק"ק בילוגראדו יע"א

PURIM

Svaki Jevrejin je dužan da na Purim ispunji sedam *mitzvot* – zapovesti.

1. KERIAT AMEGILA – čitanje *Megilat Ester* – *Svitka o Esteri*. Kolika je važnost data čitanju *Megile* vidi se iz toga što Talmud nalaže da služba u Jerusalimskom hramu treba da se prekine kako bi svi mogli da čuju čitanje *Megile*. Rambam (*Mishne Tora*) i rabi Josef Karo (*Šulhan aruh*) nalažu da čovek treba da prekine učenje Tore ili ispunjavanje bilo koje druge biblijske zapovesti kako bi odslušao čitanje *Megile*. Jedini izuzetak je zapovest o sahranjivanju. Ukoliko nema nikoga da obavi pogreb, Jevrejin je

dužan prvo da sahrani preminulog,
a zatim odsluša čitanje *Megile*.

2. MIŠLOAH MANOT IŠ LEREU – slanje obroka bližnjem. Bližnjem treba poslati dve različite vrste hrane.

3. MATANOT LAEVJONIM – davanje poklona siromašnima. Po jedan poklon za dva siromaha. Ove dve zapovesti (2, 3) zasnivaju se na stihu iz *Svitka o Esteri* (9:22): „Da te dane praznuju šaljući obroke jedan drugom i siromašnima darove“. Čak i siromah koji se izdržava od *cedaka* nije izuzet od obaveze ispunjavanja ovih dveju zapovesti.

4. KERIAT ATORA – čitanje određenih odeljaka iz Tore tokom jutarnje molitve. Odeljak koji se čita nalazi se u *Drugojoj Mojsijevoj knjizi*,

koja se zove *Izlazak*, tj. *Šemot*, poglavlje 17, stihovi 8-16.

5. AL ANISIM – kazivanje posebnog umetka *Al anisim* u dnevnoj molitvi i u blagoslovu nakon jela. Taj umetak glasi: *Zahvaljujemo Ti na čudima, i na oslobođenjima, i na junačkim podvizima, i na spasenjima, i na znamenjima, i na utehamama koje si pružio praocima našim u dane one u vreme ovo. U dane Mordehaja i Estere u Šušanu prestonici, kada je na njih ustao zlikovac Aman, tražio je da se unište, ubiju i zatru svi Jevreji, od mladog do starog, deca i žene u jedan dan, trinaestog dana dvanaestog meseca, što je mesec adar, i da se sramno oplene. Ali Ti, u Svom velikom milosrđu, osujetio si nameru njegovu i pokvario namisao njegovu i na*

njegovu glavu obratio si naum njegov – i obesiše njega i sinove njegove o drvo. A Ti si učinio za njih čuda i znamenja (na kojima) odajemo hvalu Imenu Tvom velikom. Sela!

- 6. ASEUDA – purimska gozba.** Gozba mora biti u toku dana kako bi se ispunila micva. Služi se vino.
- 7. ISUR ESPED VETAANIT – zabrana držanja posmrtnog slova i posta.** Ove dve zapovesti (6, 7) zasnivaju se na stihu iz *Svitka o Esteri* (9:17): „To beše dan gozbe i veselja.“

„Lajeudim ajeta ora vesimha vesason vikar“, što u prevodu znači:

„Jevrejima bi svetlost i radost, veselje i čast.“

PURIM SAMEAH!

Tokom večernje molitve *Megilu* čitamo nakon *Amida*, a tokom jutarnje molitve nakon čitanja *Tore*.

Pre čitanja *Megile* kažu se sledeći blagoslovi:

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vaseljene, Koji nas je posvetio zapovestima Svojim i obavezao nas da čitamo *Svitak* (*Megilu*).

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vaseljene, Koji je učinio čudesa oče-vima našim u dane one u vreme ovo.

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vaseljene, Koji nas je poziveo i održao i doveo do toga da doživimo ovaj trenutak.

Prilikom kazivanja blagoslova *Šeehejanu* pri jutarnjem čitanju *Megile* treba imati na umu i ispunjavanje sledećih zapovesti: *Mišloah manot*, *Matanot laevjonim* i *Seudat Purim*.

MEGILAT ESTER - SVITAK O ESTERI

1

¹Ovo se zbilo u dane Ahašveroša, onog Ahašveroša koji je carevao od Indije do Etiopije nad sto dvadeset i sedam pokrajina.

²U te dane kad je car Ahašveroš zaseo na presto carstva svog u tvrđavi u Šušanu prestonici, ³treće godine carevanja svog priredi on gozbu za sve svoje knezove i sluge svoje. Tako se sabraše pred njim zapovednici persijske i medejske vojske, velikaši i poglavari pokrajina.

⁴I on im pokazivaše bogatstvo i slavu carstva svog i veličanstveni sjaj veličine svoje punih sto i osamdeset dana.

⁵Kad prođoše ti dani, priredi car za sav narod koji beše u tvrđavi u Šušanu prestonici, od velikog do malog, sedmodnevnu gozbu u bašti carskog dvora.

⁶ Zavese bele, od najfinijeg pamuka, i plave, pričvršćene vrpcama od najfinijeg lana, i ljubičastocrvene, na srebrnim šipkama i stubovi od mramora. Postelje behu od zlata i srebra na podu od alabastera, mermera, bisera i skupocenog kamenja. ⁷ Piće su služili u posudama od zlata, sve jedna drugačija od druge, a vina carskog beše u izobilju, kako i dolikuje carskoj moći. ⁸ Pilo se po redu i pravilu, ali ne prisilno, jer car beše zapovedio svim upraviteljima svoga dvora da sa svakim postupaju prema njegovoj želji.

⁹ I carica Vašti, takođe, priredi gozbu za žene u carskom dvoru cara Ahašveroša. ¹⁰ Sedmoga dana, kad srce carevo beše veselo od vina, naredi Meumanu, Bizeti, Harvoni, Bigti, Avagti, Zetaru i Karkasu, sedmorici visokih dvorskih službenika koji su služili pred licem cara Ahašveroša, ¹¹ da dovedu pred cara caricu Vašti s carskom krunom da pokaže narodu

i knezovima lepotu njenu, jer beše vrlo lepa.

¹²Ali carica Vašti se ne odazva na carevu zapovest koju joj prenesoše dvorski službenici. Zato se car razbesni vrlo i gnev se njegov razbukta u njemu. ¹³I reče car mudracima koji razumevahu vremena, jer svaki se carev posao razmatrao među onima koji su poznavali zakon i sud. ¹⁴A najbliži do njega beše Karšena, te Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena i Memuhan, sedam knezova Persije i Medeje, koji su gledali carevo lice i sedeli na najistaknutijim mestima u carstvu. ¹⁵„Šta treba po zakonu činiti s caricom Vašti, koja se nije povinovala zapovesti cara Ahašveroša koju su joj preneli dvorski službenici?“

¹⁶Memuhan tada odgovori pred carem i knezovima: „Carica Vašti je skrivila ne samo caru nego i svim knezovima i svim narodima po svim pokrajinama cara Ahašveroša.

¹⁷Za caričin postupak doznaće sve žene pa će prezirati muževe svoje kada se pročuje da je car Ahašveroš zapovedio da pred njega dovedu caricu Vašti, a ona nije došla. ¹⁸I od danas će kneginje persijske i medejske, kada čuju za caričino delo, tako govoriti svim knezovima carevim te će biti mnogo prezira i gneva. ¹⁹Ako je ugodno caru, neka se objavi neopoziva carska naredba i upiše u zakone Persije i Medeje, da se Vašti ne sme više pojaviti pred carem Ahašverošem i da će car dati njenom carskom dostojanstvu drugoj, boljoj od nje. ²⁰I kad se careva naredba koju učini pročuje po svekolikom carstvu njegovom, sve će žene poštovati muževe svoje od najvećeg do najmanjeg.“

²¹Kazivanje se dopade caru i njegovim knezovima i učini car kako mu je savetovao Memuhan.

²²I razasla pisma u sve carske pokrajine, svakoj pokrajini prema njenom pismu i svakom narodu njegovim jezikom, da svaki muž bude gospodar u svojoj kući i da govori jezikom svog naroda.¹

2

¹Posle tih događaja, kad se utiša gnev cara Ahašveroša, on se seti Vašti i svega što je ona učinila i što je bilo odlučeno protiv nje. ²Rekoše momci carevi koji ga služiše: „Neka se potraže za cara devojke mlade, device lepog izgleda. ³Car neka odredi u svim pokrajinama svoga carstva poverenike da mu sakupe sve device lepog izgleda u tvrđavi u Šušanu prestonici, u haremu, pod upravom Egeja, carevog evnuha, čuvara žena, koji će se pobrinuti za njihovu negu. ⁴Ona devojka koja se najviše dopadne očima carevim neka caruje umesto Vašti.“ I to bi po volji caru i učini tako.

---

¹Ako mu je žena iz drugog naroda, ima da govori jezikom muževljevog naroda.

⁵U tvrđavi u Šušanu prestonici beše jedan Jevrejin koji se zvao Mordehaj, sin Jaira, sina Šimija, sina Kišova, iz plemena Benjamin. ⁶On je bio prognan iz Jerusalima među izgnanicima koje je vavilonski car Navukodonosor odveo zajedno s Jehonijom, carem Judeje. ⁷On je odgajao Adasu, to jest Esteru, čerku strica svog, jer ona nije imala ni oca ni majke. Devojka je bila lepog stasa i veoma lepa. Posle smrti njenog oca i njene majke, uze je Mordehaj k sebi kao čerku.

⁸Kad se čulo za reč carevu i zapovest njegovu, mnogo se devojaka sabra u tvrđavi u Šušanu prestonici, pod Egejevim nadzorom. I Estera bi uzeta i dovedena u carev dvor, pod nadzor Egeja, čuvara žena. ⁹I devojka mu omilje i nađe milost kod njega i on se pobrinu za njen ulepšavanje i izdržavanje. Uz to joj dade sedam devojaka izabranih iz carskog dvora i namesti je zajedno s devojkama u najudobnije prostorije harema.

¹⁰Ester ne spomenu ni naroda ni porodice kojoj je pripadala, jer joj je Mordehaj zapovedio da to ne kazuje. ¹¹Svakog dana je Mordehaj šetao pred dvorištem harema ne bi li doznao kako se Estera oseća i šta će biti s njom.

¹²A kad bi došao red na koju devojku, ona je morala ući k caru Ahašverošu, kada bi se navršilo, prema uredbi za žene, dvanaest meseci. Tada su se završavali dani određeni za njihovo ulepšavanje: šest meseci uljem iz mirne, a šest meseci ostalim mastima i mirisima za žensku negu. ¹³Kad bi devojka išla k caru, bilo joj je dopušteno da sa sobom iz harema u carski dvor ponese sve što bi za tražila.

¹⁴Uveče bi ušla, a ujutru bi se vratila u drugi harem, pod nadzorom Šašgaza, carevog evnuha, čuvara naložnica. Više se ne bi vraćala k caru, osim ako bi je se car uželeo,

te bi bila pozvana po imenu.

¹⁵Kada je došao red na Esteru, čerku Avihajla, strica Mordehajeva, koji ju je uzeo za čerku, da uđe k caru, ona ne zatraži ništa osim onoga što joj je rekao Egej, carev evnuh, čuvar žena. Estera je nalazila milost u očima svih koji bi je videli. ¹⁶I Ester bi uzeta i odvedena k caru Ahašverošu u carski dvor njegov u desetom mesecu, mesecu tevetu, sedme godine carevanja njegovog. ¹⁷I zavole car Esteru više od svih drugih žena i ona pridobi milost i ljubav njegovu više nego sve ostale device, te joj metnu carsku krunu na glavu i učini je caricom na mesto Vaštino. ¹⁸I učini car veliku gozbu za sve knezove svoje i sluge svoje u čast Estere, i odobri olakšice, i razdade darove kako car ume.

¹⁹Kad su drugi put device bile sakupljane, Mordehaj je sedeo pred carevim dverima.

²⁰Estera ne oda ni naroda ni porodice iz koje je, kao što joj Mordehaj beše zapovedio. Estera se i dalje držala svih Mordehajevih uputstava, kao i kad je odrastala kod njega.

²¹U dane one kad je Mordehaj sedeo pred dverima carevim, razgnevi se Bigtan i s njim Tereš, dva dvoranina careva, čuvari praga, i urotiše se da dignu ruku na cara Ahašveroša. ²²Mordehaj dozna za urotu i dojavi carici Esteri, a Ester kaza caru u ime Mordehajevog. ²³Kad se stvar proverila i zavera otkrila, i jednog i drugog obesiše o drvo i čitava stvar se zapisa u knjigu letopisa pred carem.

3

¹Posle tih događaja, car Ahašveroš podiže Amana, sina Amedate Agagija, i uzvisi ga, i namesti mu presto iznad svih knezova koji su bili s njim. ²I sve sluge careve koje su se nalazile pred dverima carevim sagibale su kolena i prostirale se pred Amanom, jer je tako zapovedio car.

Ali Mordehaj nije sagibao kolena niti se prostirao. ³Sluge careve koje su se nalazile pred dverima carevim rekoše Mordehaju: „Zašto prestupaš zapovest carevu?“ ⁴Iako su mu to govorili iz dana u dan, on ih ne posluša. Stoga rekoše Amanu da vide hoće li se Mordehajeve reči obistiniti, jer im beše rekao da je Jevrejin. ⁵A kad vide Aman da Mordehaj ne sagiba koleno niti se prostire pred njim, napuni se gneva Aman. ⁶Ali pomisli da nije vredno da digne ruku na Mordehaja samog, jer mu rekoše iz kojeg je naroda Mordehaj, nego naumi s njim pobiti i sve Jevreje koji su živeli u svem carstvu Ahašveroševom, narod Mordehajev.

⁷U prvom mesecu, a to je mesec nisan, godine dvanaeste carevanja Ahašveroševa, bacaše pur,² to jest kocku, pred Amanom od dana do dana i od meseca do meseca, do dvanaestog meseca, a to je mesec adar.

---

²Pur, žreb, u hebrejskom *goral*, sudbina.

⁸I Aman reče caru Ahašverošu: „Ima jedan narod rasut među narodima po svim pokrajinama carstva tvog i od njih odvojen, koji ima zakone drugačije od zakona ostalih naroda. Oni se ne drže carskog zakona i nije korisno caru da ih trpi. ⁹Ako car nađe da je to dobro, neka se napiše da se istrebe, a ja će izmeriti deset hiljada srebrnih talanata na ruke poverenika da ih pohrane u carsku riznicu.“

¹⁰Tada car skinu pečatni prsten s ruke svoje i dade ga Amanu, sinu Amedate Agageja, neprijatelju Jevreja. ¹¹I reče car Amanu: „To srebro daje se tebi, a narod, učini s njim što bude dobro u očima tvojim.“

¹²Trinaestog dana prvog meseca behu sazvani carevi pisari i napisa se sve kako je zapovedio Aman namesnicima carevim i upraviteljima svih pokrajina, knezovima svih naroda,

svakoj pokrajini njenim pismom i svakom narodu njegovim jezikom, u ime cara Ahašveroša napisala se i pečatnim prstenom carevim zapečati se.

¹³I razaslaše se pisma po glasnicima u sve pokrajine careve da unište, pobiju i istrebe sve Jevreje, mlado i staro, nejač i žene, u jedan dan, trinaestog dana dvanaestog mjeseca, meseca adara, i da se razgrabe imanja njihova. ¹⁴U pismima beše savijen jedan prepis zakona koji je imao da se proglaši po svim pokrajinama i da se objavi svim narodima, da budu spremni za taj dan. ¹⁵Glasnici žurno krenuše s carevom zapovešću. Zakon bi objavljen i u tvrđavi u Šušanu prestonici. Car i Aman sedoše da piju, a grad Šušan se uskomeša.

4

¹Kad je Mordehaj doznao šta se sve desilo, razdera na sebi odeću svoju, obuče se u grubo platno i posu se pepelom i prođe usred grada i zarida glasnim i gorkim plačem.

²I dođe do samih dveri carevih, jer ne
beše dozvoljeno proći kroz dveri carske
u kostreti. ³U svakoj pokrajini, u svakom
mestu u koje je došla reč careva i zapo-
vest njegova, bi žalost velika među Je-
vrejima i post i plač i jauk, i mnogima od
njih kostret i pepeo postaše ležaj.

⁴Esterine devojke i njeni evnusi dodo-
še da je o tome obaveste i carica se veo-
ma uznemiri. Posla odeću da preobuku
Mordehaja i da skinu s njega kostret, ali
on to ne primi. ⁵Tada Ester pozva Ata-
ha, jednog od carevih evnuha koga je car
postavio da je služi, i zapovedi mu da do-
zna od Mordehaja šta se dogodilo i zbog
čega je takav. ⁶I ode Atah do Mordehaja
na gradski trg, pred dveri careve.

⁷ Mordehaj mu kaza sve što mu se do-
godilo i za srebro koje je Aman rekao da će
izmeriti i pohraniti u carsku riznicu da bi

mogao uništiti Jevreje.⁸ I dade mu prepis zapovesti koja je proglašena u Šušanu da se istrebe, da je pokaže Esteri, i da joj kaže i zapovedi nek ide k caru da ga umilostivi i moli za svoj narod.⁹ Atah se vrati i kaza Esteri Mordehajeve reči.¹⁰ A Ester reče Atahu i zapovedi mu da kaže Mordehaju:¹¹ „Sve sluge careve i narod carevih pokrajina znaju da svaki onaj, čovek ili žena, koji nepozvan uđe k caru u unutrašnje predvorje, jedan je zakon: da se pogubi, osim ako car ne pruži takvome svoje zlatno žezlo. A ja već trideset dana nisam bila pozvana da dođem k caru.“¹² I kazane behu Mordehaju reči Esterine.

¹³ A Mordehaj opet poruči Esteri: „Nemoj ni pomicljati u duši svojoj da ćeš se zato što se nalaziš u carskom dvoru spasti jedina od svih Jevreja.

¹⁴Jer ako očutiš i ne progovoriš sada, doći će Jevrejima spasenje i izbavljenje s drugog mesta, a ti i dom oca tvog čete poginuti, i ko zna nisi li se baš i uspela do carstva zbog trenutka kao što je ovaj?"

¹⁵Tada reče Ester da odgovore Mordehaju: ¹⁶"Idi, sakupi sve Jevreje koji se nalaze u Šušanu, i postite za mene, ne jedite i ne pijte tri dana ni danju ni noću. I ja ću takođe sa svojim devojkama tako postiti, pa ću onda otići k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem."

¹⁷Tada Mordehaj ode i učini sve što mu je zapovedila Ester.

5

¹Trećeg dana obuče Estera carske haljine i stade u predvorje unutrašnjeg dvora carskog prema carevoj odaji, a car sedaše na carskom prestolu svom u dvoru carskom prema dverima dvora.

²I kad car ugleda caricu Ester gde stoji u predvorju, ona nađe milost u očima njegovim, te car pruži prema Esteri zlatnu palicu koja mu beše u ruci, i Esteri pristupi i dotaknu vrh palice. ³I reče joj car: „Šta ti je, carice Ester, i šta želiš? Ako je i do polovine carstva, daće ti se.“ ⁴A Esteri reče: „Ako car nađe da je to dobro, neka dođe car s Amanom na gozbu koju sam mu danas priredila.“ ⁵A car reče: „Zapovedite Amanu da požuri i ispuни caričinu reč.“ I dođe car s Amanom na gozbu koju je Ester priredila. ⁶Dok su pili vino, car reče Esteri: „Šta god zatražiš, daće ti se. Šta god zamoliš, bila to i polovina carstva, učiniće se!“ ⁷A Esteri odgovarajući reče: „Molba mi je i želja, ⁸ako sam našla milost u očima

carevim, i ako je caru ugodno da mi da šta želim i učini šta molim, neka ponovo dođe car s Amanom na gozbu koju će im prirediti, i sutra će postupiti po reči carevoj³.“ ⁹Toga dana izađe Aman veseo i zadovoljna srca, ali kad vide Aman Mordehaja pred dverima carevim, a on ne usta niti se pomeri pred njim, napuni se Aman gnevom na Mordehaja. ¹⁰Ali se uzdrža Aman dokle dođe kući svojoj i posla po prijatelje svoje i po Zereš, ženu svoju. ¹¹Pripovedao im je Aman o sjaju svoga bogatstva, o mnoštvu sinova svojih i o svemu onome čime ga je car uzveličao i kako ga je uzdigao nad svim knezovima i slugama carevim. ¹² još reče Aman: „I carica Ester, uz cara, nikoga nije pozvala osim mene na gozbu koju je priredila, a i sutra sam pozvan k njoj s carem.

---

³Tj. odgovoriti na carevo pitanje.

¹³Ali sve to mi ne vredi dokle god gledam Jevrejina Mordehaja kako sedi pred dverima carevim.“ ¹⁴Tada mu reče Zereš, žena njegova, i svi prijatelji njegovi: „Neka načine vešala visoka pedeset lakata, i ujutro reci caru da se na njih obesi Mordehaj, pa idi s carem veselo na gozbu.“ Predlog se Amanu učini dobar i naredi da se podignu vešala.

6

¹Te noći car ne mogaše spavati, i zapovedi da mu donesu knjigu znamenitih događaja, letopise, te je čitaše caru. ²I nađe se zapisano kako je Mordehaj prokazao Bigtana i Tereša, dva dvoranića careva, čuvare praga, koji su se urotili da dignu ruku na cara Ahašveroša. ³Tada car upita: „Kakva je čast učinjena Mordehaju za sve to i kako je odlikovan?“ A momci carevi, sluge njegove rekoše: „Nije mu učinjeno ništa.“

⁴Car onda zapita: „Ko je u predvorju?“ A Aman beše došao u spoljašnje predvorje dvora careva da kaže caru da se obesi Mordehaj na vešala koja mu je pripremio. ⁵A momci carevi rekoše mu: „Eno, Aman stoji u predvorju.“ A car reče: „Neka uđe!“ ⁶Kako Aman uđe, car ga upita: „Šta treba učiniti čoveku kojem car želi da udeli čast?“ A Aman reče u srcu svom: „Kome car želi da udeli čast, ako ne meni?“ ⁷I reče car Amanu: „Čoveku kome car želi da udeli čast ⁸treba doneti odelo koje i sam car oblači i dovesti konja kojeg car jaše, i metnuti mu na glavu carsku krunu. ⁹Odelo i konja treba dati jednom od najuglednijih kneževa carevih da bi taj obukao onoga kome car želi da udeli čast i na konju ga odvede

na gradski trg uzvikujući pred njim: „Tako biva onome kome car želi da ude-li čast!“¹⁰ Tada reče car Amanu: „Brzo uzmi odelo i konja kao što si rekao, i uči-ni tako Mordehaju Jevrejinu, koji sedi pred dverima carevima, i nemoj izostaviti ništa od onoga što si rekao.“¹¹ I uze Aman odelo i konja, i obuče Mordehaja i prove-de ga na konju po trgu grada uzvikujući pred njim: „Tako biva onome kome car želi da udeli čast!“¹² Potom se Mordehaj vradi pred dveri careve, a Aman pohita kući svojoj žalostan i pokrivene glave.¹³ I Aman priovedi Zereši, ženi svojoj, i svim prijateljima svojim sve što mu se desilo. Tada mu rekoše mudraci njego-vi i Zereš, žena njegova: „Ako Mordehaj, pred kojim si počeo padati, pripada je-vrejskom rodu, nećeš ga nadjačati, nego ćeš pasti pred njim.“¹⁴ Još dok su razgo-varali s njim,

dodoše dvorani carevi i odmah odvedoše Amana na gozbu koju je priredila Estera.

7

¹I tako dođe car s Amanom da piju s caricom Ester. ²I toga drugoga dana, dok se pilo vino, reče car Esteri: „Šta god za tražiš, carice Ester, daće ti se. Šta god zamoliš, bila to i polovina carstva, učiniće se!“ ³Tada odgovori carica Ester i reče: „Ako sam našla milost u očima tvojim, care, i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni život moj na moju želju i narod moj na molbu moju. ⁴Jer smo prodani ja i narod moj da nas unište, pobiju i istrebe. Da smo prodani da budemo sluge i sluškinje, čutala bih, ali neprijatelj ne bi mogao nadoknaditi štetu koja se caru čini.“ ⁵A car Ahašveroš progovori i reče carici Ester: „Ko je taj i gde ja taj koji se usudio tako činiti?“

⁶A Estera reče: „Protivnik i neprijatelj je ovaj zlikovac Aman.“ Aman zadrhata od straha pred carem i caricom. ⁷Car, gnevani, ostavi vino i ode u vrt dvora, a Aman osta da moli za život svoj caricu Esteru, jer vide da je car naumio zlo po njega.

⁸Car se vrati iz vrta dvorskoga u dvoranu gde se pilo vino, a Aman beše pao na postelju na kojoj je bila Estera. I car reče: „Da neće i caricu osramotiti i to u mom vlastitom domu?“ Samo što je ta reč izašla iz usta carevih, pokriše lice Amanu. ⁹Tada reče Harvona, jedan od dvorskih službenika koji su služili pred carem: „Eno i vešala koje je pripremio Aman za Mordehaja, koji je govorio za dobro carevo, stoje pored kuće Amanove i visoka su pedeset lakata.“ Car zapovedi: „Obesite ga na njih!“ ¹⁰I tako obesiše Amana na vešala

koja beše spremio za Mordehaja, i carev se gnev utiša.

8

¹Tog istog dana dade car Ahašveroš carici Ester kuću Amana neprijatelja Jevreja, a Mordehaj iziđe pred cara, jer Ester kaza šta joj je on. ²Car skinu pečatni prsten, koji je već bio oduzeo Amanu, i dade ga Mordehaju, a Esteru postavi Mordehaja nad Amanovom kućom.

³Ester tada ponovo progovori pred carem. Ničice pade pred noge njegove i plačući moljaše ga da spreči zlo Amana Agagija i naum njegov koji beše smislio protiv Jevreja. ⁴Tada car pruži zlatnu palicu prema Esteri, a Ester usta i stade pred carem. ⁵I reče: „Ako je ugodno caru i ako sam našla milost pred njim, i ako se stvar čini caru pravednom

i ako sam dobra u očima njegovim, neka se zapiše da se ponište pisma u kojima je misao Amana, sina Amedate Agagija, koji je napisao da se pobiju Jevreji koji se nalaze u svim pokrajinama carstva. ⁶Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo narod moj i kako bih mogla gledati kako se zatire rod moj?“

⁷Car Ahašveroš odgovori carici Esteri i Mordehaju Jevrejinu: „Eto, poklonio sam kuću Amanovu Esteri, a njega su obesili na vešala zato što je digao ruku svoju na Jevreje. ⁸A vi napišite o Jevrejima kako je pravo u očima vašim u ime carevo i zapečatite prstenom carevim, jer ono što je napisano u ime carevo i zapečaćeno prstenom carevim ne može se poreći.“

„I dozvaše tada pisare careve, trećeg meseca, meseca sivana,

dvadeset trećeg dana, i zapisa se sve kako zapovedi Mordehaj Jevrejima, namesnicima i knezovima pokrajina od Indije do Etiopije, sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj pokrajini njenim pismom, svakom narodu njegovim jezikom, i Jevrejima njihovim pismom i njihovim jezikom.¹⁰On napisa u ime cara Ahašveroša i zapečati prstenom carevim, i razasla pisma po glasnicima koji su jahali na brzim konjima, pastuvima iz carske ergele,¹¹da je car dopustio Jevrejima po svim gradovima da se sakupljaju i brane život svoj, da unište, pobiju i zatru svaku vojsku narodnu ili pokrajinsku koja bi ih napala, ne štedeći ni decu ni žene, i da zaplene imanja njihova,¹²sve to u jednom danu u svim pokrajinama cara Ahašveroša, trinaestoga dana meseca dvanaestoga, a to je mesec adar.

¹³Prepis pisma, koje je trebalo postati zakonom u svakoj pokrajini, beše objavljen među svim narodima, kako bi Jevreji toga dana bili spremni da se osvete svojim neprijateljima. ¹⁴Glasnici, koji su jahali na brzim konjima i carskim pastuvima, krenuše brzo i hitno po carskoj zapovesti, a zapovest bi oglašena u tvrđavi u Šušanu prestonici. ¹⁵Mordehaj izađe od cara u carskom odelu plavom i belom, s velikom zlatnom krunom i s ogrtačem od lanenog platna i skerleta. Grad Šušan bi u radosti i veselju. ¹⁶Jevrejima bi svetlost i radost, veselje i čast. ¹⁷U svakoj pokrajini, u svakom gradu i mestu do kojega je dopro carev ukaz i zakon, zavlada među Jevrejima veselje, radost, gozba i praznik, i mnogi iz naroda zemlje postadoše Jevreji,

jer ih je spopao strah od Jevreja.

9

¹Trinaestoga dana dvanaestoga meseca, meseca adara, kad je došlo vreme da se izvrši reč careva i zapovest njegova, istoga dana u koji su se neprijatelji Jevreja nadali da će zavladati nad njima, desi se preokret: Jevreji zavladaše nad mrziteljima svojim. ²Skupiše se Jevreji u svojim gradovima po svim pokrajinama cara Ahašveroša da udare na one koji su tražili njihovu propast. I niko im nije mogao odoleti, jer je sve narode spopao strah od Jevreja. ³Svi su knezovi pokrajina, namesnici i upravitelji, i činovnici carevi pomagali Jevrejima, jer ih je obuzeo strah od Mordehaja. ⁴Jer velik beše Mordehaj na dvoru carevom, i po svim pokrajinama širio se glas da Mordehaj postaje sve moćniji.

⁵Jevreji udariše mačem po svim svojim neprijateljima, pobiše ih i zatrše, i postupaše s mrziteljima svojim kako su hteli. ⁶U tvrđavi u Šušanu prestonici, pobiše i istrebiše Jevreji pet stotina

ljudi. ⁷I

Paršandata, i

Dalfona, i

Aspata, ⁸i

Porata, i

Adalja, i

Aridata, ⁹i

Parmašta, i

Arisaja, i

Aridaja i

Jezata. ¹⁰Deset

sinova Amana, sina Amedate, neprijatelja Jevreja, pobiše,

ali na plen ne digoše ruke svoje. ¹¹Toga istog dana izvestiše cara o broju pobijenih u tvrđavi u Šušanu prestonici. ¹²Reče car Esteri carici: „U tvrđavi u Šušanu prestonici Jevreji su pobili i zatrli pet stotina ljudi i deset sinova Amanovih. Šta su tek onda učinili u ostalim pokrajinama carevim? Šta još želiš daće ti se? I šta još moliš učiniće se?” ¹³A Ester reče: „Ako je ugodno caru, da se dopusti Jevrejima koji žive u Šušanu da i sutra primene isti zakon kao i danas, i neka se obese na vešala deset sinova Amanovih. ¹⁴I zapovedi car da bude tako i bi oglašena zapovest u Šušanu, i obesiše deset sinova Amanovih. ¹⁵Tako se Jevreji Šušana sakupiše i četrnaestoga dana meseca adara pobiše u Šušanu još tri stotine ljudi,

ali na plen ne digoše ruke svoje.

¹⁶Ostali Jevreji koji behu u pokrajina carevim, sakupiše se da brane život svoj i da odahnu od neprijatelja svojih, i pobiše sedamdeset i pet hiljada dušmana svojih, ali na plen ne digoše ruke svoje. ¹⁷To bi trinaestoga dana meseca adara, a četrnaestoga dana mirovahu, to beše dan gozbe i veselja. ¹⁸A Jevreji koji behu u Šušanu sakupiše se trinaestoga i četrnaestoga dana, a petnaestoga dana mirovahu, to beše njihov dan gozbe i veselja. ¹⁹Zbog toga Jevreji seljani, koji žive po neutvrđenim mestima,⁴ praznuju četrnaesti dan meseca adara veseleći se i gozbujući i šaljući jela jedan drugom. ²⁰Mordehaj opisa te događaje i razasla

---

⁴Gradovi su utvrđeni visokim zidom i kapijama.

pisma svim Jevrejima koji behu po svim pokrajinama cara Ahašveroša, blizu i daleko. ²¹On im propisa da četrnaesti i petnaesti dan meseca adara svake godine slave, ²²kao dane u kojima su Jevreji odahnuli od neprijatelja svojih i kao mesec kad im se tuga preokrenu u radost, a žalost u praznik, da ih učine danima gozbe i veselja, šaljući obroke jedan drugom i poklone siromasima. ²³I primiše Jevreji da čine što su počeli i što im napisa Mordehaj. ²⁴Jer Aman, sin Amedate Agagija, neprijatelj svih Jevreja, naumio je protiv Jevreja da ih uništi, i baci pur, to jest kocku, da ih potre i istrebi. ²⁵Ali kad je Ester došla pred cara, on pismom zapovedi da se zli naum njegov

koji smisli protiv Jevreja sruči na njegovu glavu, i obesiše njega i sinove njegove na vešala. ²⁶Zato prozvaše te dane Purim, od imena pur. Stoga prema sadržaju toga pisma i prema onome što su videli i što im beše preneseno ²⁷Jevreji ustanoviše i primiše na sebe i na potomstvo svoje, i na sve koji im se pridruže,⁵ da je nepromenljivo da slave ta dva dana kao što je zapisano za njih i u vreme koje je za njih određeno, iz godine u godinu. ²⁸I da se ti dani spominju i slave u svakom naraštaju, u svakoj porodici, u svakoj pokrajini, i u svakom gradu, i ti dani Purima da ne prestanu među Jevrejima i spomen njihov da ne zamre u potomstvu njihovom.

²⁹I napisa carica Ester, kći Avihajil, a Mordehaj Jevrejin podvuče i potvrди punovažnost tog drugog pisma o Purimu.

---

⁵Odnosi se na preobraćenike u judaizam.

³⁰I on razasla pisma svim Jevrejima u sto dvadeset i sedam pokrajina Ahašveroševog carstva s porukom mira i istine, ³¹da drže dane Purima u vreme njihovo, kako su to odredili Jevrejin Mordehaj i carica Ester, i da drže post i molitvu, onako kako su oni obavezali sebe i potomstvo njihovo. ³²Tako Esterina zapovest ozakoni ove propise Purima i to bi zapisano u knjigu.

10

¹Car Ahašveroš udari danak na zemlju i na ostrva morska. ²Sva dela moći njegove i sile, kao i izveštaj o veličini Mordehajevoj, koga je car učinio velikim, nije li sve to zapisano u Letopisima careva Medeje i Perzijske? ³Kako Jevrejin Mordehaj beše odmah do cara Ahašveroša, velik među Jevrejima i mio u mnoštvu braće svoje, starajući se za dobro svoga naroda i glasnik mira za sav rod svoj.

*Nakon čitanja se izgovara
sledeći blagoslov:*

Blagosloven da si Ti, Gospode Bože naš, Kralju vaseljene, Koji vojuje bitke naše, i sudi parnice naše, i osvećuje osvete naše, i plača po zasluzi svim neprijateljima duše naše, i izbavlja nas od dušmana naših. Blagosloven da si Ti, Gospode, Koji izbavlja narod Svoj od svih dušmana njegovih, o, Bože Spasitelju.

Zatim kažemo tri puta:

Proklet da je Aman, blagosloven da je Mordehaj, prokleta da je Zereš, blagoslovena da je Ester, prokleti da su svi zlikovci, blagosloven da je sav Izrael, a sa njim i Harvona¹ neka mu je spomen na dobro.

*Nastavljamo molitvu sa
VEATA KADOŠ.*

---

¹Harvona je u prelomnom trenutku govorio u prilog Mordehaju, a protiv Amana pred carem Ahašverošem. Videti *Ester*, 7:9.

(Ps. 22) Načelniku pevačkom, po napevu *Košuta jutarnjeg rumenila*. Hvalospev Davidov. Bože moj, o, Bože moj, zašto si me ostavio? Udaljio si se od spasenja mog i od vapaja muke moje. Bože moj! Prizivam Te danju i Ti mi ne odgovaraš, i noću vapim i mira nemam. A Ti, Sveti, nastavaš u hvalospevima Izraelovim. U Tebe se uzdaše očevi naši, uzdaše se, i Ti si ih izbavljaš. K Tebi vapiše i behu spaseni, u Tebe se uzdaše i ne postideše se. Ali ja sam crv a ne čovek, podsmeh ljudima i rug narodu. Svi koji me vide rugaju mi se, razvlače usne, mašu glavom: "Oslonio se na Gospoda, neka ga On sada spasi, neka ga izbavi ako Mu je mio!" Jer Ti si Koji me izvadi iz utrobe, mir mi dade na grudima majke. Tebi sam predano privržen iz materice, iz utrobe majke moje, Ti si Bog moj. Ne udaljuj se od mene jer je nevolja blizu, a nikoga nema da mi pomogne. Mnogi me bikovi (tj. narodi moćni.) opkoliše, jaki volovi bašanski okružiše me. Otvoriše na me usta svoja kao lav koji (plen) kida i riče. Kao voda razlih se i rasuše se sve kosti moje, srce mi posta kao vosak topljen u utrobi mojoj. Sasuši se kao glina snaga moja, i jezik mi se za nepce prilepi, i u prah smrtni stavљaš me. Jer psi me opkoliše, rulje zlikovačke me okružiše, kao lav (rastrgoše) mi ruke i noge. Sve bih kosti svoje izbrojati mogao! Oni me gledaju i likuju! Razdeliše odeću moju među sobom, a za dolamu moju kocku bacahu. Ali Ti, o, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomoć! Izbavi od mača dušu moju, iz šapa pasjih život moj. Spasi me iz čeljusti lavljih i spasenjem od rogova bivolskih, Ti mi odgovori. O Imenu ču Tvojem priopovedati braći svojoj, usred sabora ču Te hvaliti. Koji se bojite Gospoda, hvalite Ga! Sve seme Jakovljevo slavite Ga! Neka Ga se boji celo seme Izraelovo. Jer On niti se gnuša niti prezire vapaj ubogog i ne sakriva lica Svog od njega i sluša ga kada k Njemu zavapi. Od Tebe je hvala moja u saboru velikom. Zavete ču svoje ispuniti pred onima koji Ga se boje. Smerni i ponizni će jesti i nasitiće se, hvaliće Gospoda oni koji Ga traže, živa da budu srca vaša doveka! Opomenuće se i obratiće se Gospodu svi krajevi zemaljski i pred Tobom će se ničice prostreti svi rodovi narodâ. Jer Gospodu pripada kraljevstvo, On vlada narodima. Ješće (ponizni) sve obilatosti zemlje i prostreće se, pred Njim će kolena pregibati svi koji silaze u prah, koji ne mogu sačuvati duše svoje u životu. Seme će njihovo služiti Njemu. Priopovedaće se rodu potonjemu o Gospodu mom. Doći će i kazivaće pravdu Njegovu narodu koji će se roditi jer On učini (pravdu) njima.